

25-XII-1942

SITUAȚIA DIN ITALIA.

1942

Cât timp nu venise Mihail Enescu în Italia, armonia și dragostea legionară se observa pretutindeni. Odată cu venirea lui, a început sistemul de distrugere și dezagregare a cadrelor legionare. D-l Prof. universitar Dumitru Găzdaru a caracterizat aceste procedee în felul următor: „sunt metode și procedee masonice”.

Enescu a fost atașat comercial la legația română din Madrid. În 1941 a fost însărcinat să facă serviciul de curier între Spania și Italia. Avea în această privință, o scrisoare autograf din partea lui Horia Sima. La început n'a căutat să facă uz de această scrisoare, sub motiv de a nu fi descoperit. A căutat să-și îndeplinească misiunea distrugând armonia legionară între C-ntul aj. Caranica Nicolae și Prof. univ. Găzdaru, pentru că în haosul astfel produs să se poată afirma. A fost ajutat în această privință și de curierul legionar Clain care făcea legătura cu Germania.

A avut rolul principal în ceea ce privește fuga lui Horia Sima în Italia. Prima cursă întinsă a fost asupra D-nei Bucur Maria. Prin ea a făcut legătura cu Tiana și prin aceasta din urmă cu Stoicănescu. A fost în Germania de mai multe ori pentru a pune la punct această plecare. Motivul pentru care a plecat Horia Sima din Germania a fost astfel descris de acest Enescu: „Pe ziua de 28 Decembrie 1942 trebuia să se producă un atentat asupra lui Sima, în timpul unei mese ce trebuia să aibe loc și unde trebuiau să fie și nemții! Lăsa să se înțeleagă că Antonescu cu ajutorul nemților trebuia să-l facă de petrecanie. Ori, cum viața nu-i putea fi în siguranță, a fost silit de împrejurări să plece. Aceste lucruri au fost declarate de Enescu în fața mea, a C-ntului aj. Caranica și a lui Caraiani.

El aranjase ca radio-ul să bată de trei ori clopotul, plus anumite fraze intercalate în emisiunea de zi la data plecării din Germania, pentru că Enescu să-l aștepte în gară la Roma. Vizele de intrare în Italia pentru Horia Sima și Tiana au fost obținute prin Mario Appellius, dela Ministerul de Externe, în marea lui majoritate mason.

Deși se intra cu pașaportul lui Clain, Mario Appellius și cei cari au eliberat aceste vize știau că va veni Horia Sima. Horia Sima a fost găzduit la d-na Bucur, în tot timpul șederii în Italia.

Capitolul profesorului Enzo Loretti.

În timpul celor patru luni de guvernare legionară Loretti a fost țără. După 21/23 Ianuarie a continuat să stea în

ca profesor de limba italiană al Regelui Mihai. Poliția secretă liană "Ovra" sau Ministerul de Externe l-au chemat în Italia. La 1 ianuarie s-a în Italia a trecut prin Germania unde a luat contact cu S. Cănescu, care i-a recomandat în mod special ca să lucreze numai cu Enescu, căci el este singurul om de încredere al comandantului, deși profesorul D. Găzdaru era numit oficial de Horia Sima ca să se ocupe cu politica legionară în Italia.

Toate rapoartele înaintate în Italia de acest Enescu n'au ajuns decât în mâinile lui Mario Appellius pentru a îmbogăți informațiile serviciului englez. El bine, toate aceste rapoarte, erau traduse și bătute la mașină de Enzo Loretti, care a avut grijă să păstreze și pentru el câteva copii. Nu se putea folosi acest exoroc decât de oameni în slujba străinilor, pentru orice secretă legionară, deși existau legionari cu studiile terminate în Italia cari cunoșteau foarte bine limba italiană. Acest Loretti era în curent cu tot ce se petrecea în sânul migrației. Desigur, a fost primul care a luat contact cu Sima în ziua de 25 Decembrie 1942 (stătagema cu cozul de bunătați și cu urarea trimisă de Crăciun lui Horia Sima), căci Enescu nu vroia să introducă pe nimeni ei să-l fie pur și simplu sechestrat ca pe un copil care nu știe să umble decât susținută această întâlnire, Horia Sima a dat un interview ~~mașin~~ prof. Loretti. Printre multe alte declarații, care sunt scrise în Italia și care momentan îmi scapă, există și următoarea: „cu fiecare zi de arest a mea în Germania, namții smulg dela Antonescu un vagon de petrol în plus”.

La întrebarea pusă de Loretti: „Dar, d-le Comandant, cu venirea dvs. în Italia nu credeți că creați o problemă de neînțeles italo-german”? După ce a auzit această întrebare Horia Sima se uita la Enescu întrebător și nu răspunde nimic. Acest Enescu îi prezentase situația cu totul ireală de ceeace era în Italia.

Pentruca să-l sechestreze deabinelea, Enescu a convins pe Caranica ca să plece în Grecia, deși V. Muși vorbea cu colonelul Faeda și aranjase această plecare a lui în Macedonia. Muși nu-l putea deranja căci stătea la Milano iar Caranica îi stătea ca paiul în ochi căci era în Roma și pe deasupra nelipsit din casa lui, deci un impediment în planurile sale machiavelice. Cu profesorul Găzdaru legăturile erau reci, încât nu se temea că poate fi deranjat cu vizite inopinate. Tot planurile lui diabolice i-au dictat ca să-l prezinte pe Caranici Gheorghe în fața lui Horia Sima, pentru a-l câștiga și a avea un apărător și susținător în toată acțiunea lui nefastă.

Pe ziua de 26 Decembrie 1942 se prezintă la Enescu șeful Gestapo-ului german Wolf și șeful Gestapo-ului din Italia, cerându-i să-l predea pe Horia Sima căci ~~știmatele~~ altminteri toți legionarii din Germania vor fi împușcați. Enescu nici n'a vrut să audă de aceste amenințări, răspunzându-le că Horia Sima trebuie să se bucure de libertate de acțiune, etc. Nemții văzând că n'o pot scoate la capăt au acționat pe două căi: întâi au lucrat cu organele poliției pentru a pune mâna pe Horia Sima; al doilea, în cazul când nu le reușea această cursă au adus pe Stoicănescu și Clain cu avionul la Roma. Mario Appellius, care trebuia să-l înlesnească întâlnirea cu Ducele, i-a dat un telefon în dimineața zilei de 27 Decembrie 1942 lui Enescu, prin care îl invita să-l aducă pe Horia Sima la palatul Venezia pentru audiența cerută și aprobată de Duce. Mare a fost însă surpriza căci în loc să-l întâlnească pe Duce, a întâlnit un general de carabinieri care i-a legitimat și totodată a arestat pe Horia Sima.

Enescu a ~~incercat~~ încercat să obțină aprobarea ca să vorbească cu Horia Sima, înainte de a fi expulzat. Asta n'a fost posibil. S'a întâlnit însă cu Stoicănescu în după masa aceleiași zile care i-a declarat lui Enescu următoarele: - „Comarade Enescu, Legiunea s'a înmormântat, ai comanda politicii și fă ce știi, fă cum știi, căci Legiunea nu mai poate acționa!”

În baza acestor declarații, Enescu face un ordin fals, scris la mașină și a copiat la geam iscălitura lui Horia Sima. În acest ordin se specifica că Enescu are comanda politicii externe legionare din toate țările și toți legionarii aflați în străinătate trebuie să-i stea la dispoziție.

Acest ordin a început să-l arate legionarilor luându-l pe fiecare în parte și cerându-le să-i stea la dispoziție, cerându-le în același timp să-și dea cuvântul de onoare că nu vor spune la nimeni. Într-o ședință de garnizoană, Stoica, șeful cuibului, a declarat tuturor legionarilor că el stă la ordinele lui Enescu și nu ale prof. Găzdaru, pe viitor. De aici a ieșit cel mai mare târboiu. Unitatea s'a împărțit în două. Asta a fost situația când a venit Caranica din Grecia. Caranica a confirmat pe Enescu lovind în prof. Găzdaru și a citit ordinul lui Enescu în ședință. Ruptura s'a făcut și mai mare. Prăpastie definitivă. Enescu, încurajat de Caranica, subsemnatul (care i-am declarat că nu discut ordinul ci-l iau de bun, căci nu mi-e dat mie să-l discut, iar în cazul când nu va fi adevărat, apoi să știți că vă voi jupui de viu), Caranica, Stoica, D-na Bucur, arhitectul Coatu, care avea tot

atelierul stampilelor false pentru exorocherile lui Enescu și Ghermani, sîc incurajat, pentru că a început să-l atace pe Loretti, descăr-cîndu-și tot neceazul arestării lui Horia Sima. A început să critice pe italieni și pe Duce. Enzo Loretti n'a mai putut răbda aceste atacuri care-l atingeau ca italian și ca fascist și a destăinuit toate aceste secrete lui Caranica. Tot Loretti i-a sugerat lui Caranica că trebuie să fim lămurii eu și Caraiani căci Enescu vroia să ne întrebînțeze pentru noua lovitură de stat care vroia să o pregătească în țară. Am fost deci chemat și eu ca să citesc toate aceste documente, în fața cărora am rămas incremenit. Vroiam să-mi achit promisiunea, dar am primit prdin să nu mă mișc. Eu la rîndu-mi am explicat lui Caraiani, care și-a dat seama imediat de toată catastrofa. Enescu din acest moment era descoperit pentru noi. Am primit ordin dela Caranica ca să facem teatru, adică să fim ca și mai înainte cu Enescu și a căuta să-l controlăm în acțiunile lui. Enescu a făcut o declarație scrisă prin Loretti la Vice-comandantul Carabinierilor din Italia unde arată cum s'a întîmplat cu Horia Sima. Acesta i-a răspuns că nu putea găsi o altă cale mai bună și sigură, dar să se încurce cu omul care-i în slujba Angliei (Intelligence-Service). Acoperirea lui Enescu nu putea merge la infinit, căci el căuta să obție legăturile prin Vicol Eusebiu, cu societățile italiene filoengleze, ba chiar cu englezii. Noi cari cunoșteam situația ne-am temut că va fi prins de italieni sau chiar de nemți în asemenea combinații, pentru că profesorul D. Găzdaru a și făcut oarecari demersuri pentru descalificarea lui Enescu și pentru a nu arunca oarecari umbre asupra Mișcării prin infamiile sale, ne-am dus la Caranica, eu și Caraiani și i-am destăinuit tot. După două zile dela această destăinuire a căzut Mussolini și a șters-o în Germania cu d-na Bucur.

Acest Enescu, în fața mea a dat ordin lui Caraiani ca să nu deie adresa părintelui Boldeanu și Costea cari erau la Zagreb, profesorului Găzdaru care primise scrisoare tot prin Caraiani și n'are era rugat să facă tot posibilul ca să vie în Italia pentru chestii mari legionare.

Cu ce trăia acest Enescu: prin d-na Bucur a luat legătura cu comandamentul din București care-i trimitea sume mari de bani pentru legionari și cari au fost păpate numai de el. L'a exorocat pe Drăgan cu o sumă de vreo 40-50 de mii de lire, lăsându-l pe bietul om cu ofteze după el și pînă azi. Faptul acesta al exorocherii mi-a fost declarat personal de Drăgan care spunea că a fost înșelat tot cu ordinul fals și cu promisiunea de a fi reprezentantul comercial al

Ca incheiere: Enescu căuta să ni-l prezinte tuturor legionarilor pe Stoicănescu, ca un cap politic formidabil, iar pe Horia Sima ca cel mai mare om politic al lumii. De comandamentul legionar din Germania n'a pomenit măcar o singură dată.

Aceste fapte le-am adus la cunoștința d-lui Comandant al Bunei Vestiri Corneliu Georgescu, care a căutat să arunce vina pe italieni, cu arestarea și extrădarea. Tot dumnealui mi-a adus la cunoștință că Stoicănescu a declarat lui Wolf că-l aduce pe Horia Sima oricând vrea din Italia. Atunci mi-am dat seama că acest om se lasă condus de Stoicănești și de Enescu, înălăturând tot ce e sănătos în Legiune. La această realitate crudă, am povestit D-lui C-dant al B.V. converbirea Duceului cu d-l prof. Gărdaru, în care Ducele a spus că s'a lucrat greșit, că el nu poartă nici o răspundere, și că era o problemă italo-germană foarte delicată. La urmă de tot, după ce a ascultat toată povestirea a încheiat astfel:-- „Dacă lucrurile acestea se dovedesc a fi adevărate, atunci chestiunea e foarte gravă”. Eu am răspuns:-- „Dacă Dvs. doriți să stabiliți adevărul, dați-mi posibilitatea să mă duc în Italia, pentru a vă aduce toate actele, de unde reese tot și nu în rezumat cum am expus eu. Răspunsul primit a fost că a doua zi să pun aceeași întrebare comandantului Horia Sima, care îmi fixase deja audiență pentru ora 10. Bine înțeles că d-lui Horia Sima nu i-a convenit această chestie și mi-a spus că nu-i nevoie.

Aceleași lucruri i le-am povestit și lui Horia Sima cu singura adăugare că Enescu a pregătit distrugerea Mișcării Legionare și compromiterea lui Horia Sima totală. M'a întrebat cum compromiterea totală. Atunci i-am făcut următoarea declarație: Enescu e cunoscut ca un excoed internațional, atât de către legionari cât și de italieni cari cunosc viața lui particulară. Ori, cum dvs. l-ați văzut ca șef în Italia, prin prezența dvs. acolo s'a format următoarea rațiune: sunteți un neserios, sau nu știu cum și care ar fi calificarea când vă folosiți de excoeci.

De unde la prima întâlnire când am venit din Italia, Horia Sima ne-a dat ordin să nu vorbim nimănu nimic de cele ce s'au petrecut acolo, căci nu ne poate spune mai mult în ceea ce privește Enescu a declarat: -- „Gregelile și metodele nelegionare ale lui Enescu sunt acoperite de misiunea care a avut-o, căci el n'a fost altceva decât victima misiunii sale, acum, încheie, că ce să-i faci lui Enescu, că uite, îl va trimite pe front. Ca și când eu m'am dus să-i cer o satie facție personală.

Tot Horia Sima mi-a declarat: „Căpitanul a fost un idealist, eu sunt un realist. Eu nu iubesc pe niciunul, iubesc însă Legiunea”.

El m'a întrebat dacă am mai spus cuiva această povestire. Eu am răspuns că da și anume, D-lui Comandant al Bunei Vestiri, Gârneață, D-lui C-dant al Bunei Vestiri Lefter și D-lui Comandant Papanace. Observația că am făcut rău, că în loc să dreg am stricat și mai mult, că am dat apă la moară etc. Acum sunt cu conștiința împăcată că am putut aduce la cunoștință părinților mei și Legiunii aceste fapte mârșave, care au avut partea lor în distrugerea Legiunii.

Am credința că Dumnezeu ne va ajuta să trecem și această mare și cea mai grea încercare, pentru a răsturna întunericul și haosul, înlocuindu-le cu lumina lăsată de Căpitan.

Trăiască Legiunea și Căpitanul

(ss) Stilu

P.S.= D-l Cănt Corneliu Georgescu nu mi-a dat descărcare ~~de~~ de a vă aduce și Dvs. la cunoștință aceste fapte. Eu am răspuns că nici nu cer această descărcare și voi urma calea dictată de conștiința mea de legionar de a aduce la cunoștință d-sale cât și a D-voastră fiind singurii răspunzători de situația Mișcării Legionare.

Am fost însoțit de legionarul Chircu atât la d-l Comandant al B.V. Georgescu cât și la Horia Sima.

(ss) S t i l u .

.....

Germania

1942

Câteva date referitoare la fuga lui

Horia Sima în Italia

- Horia Sima a plecat dela Derckenbrück / Spree în ziua de 17 Decembrie, 1942. Despre intenția lui de a fugi în Italia a știut numai Constantin Stoicănescu. Ceilalți au fost luați prin surprindere și, neștiind de ce este vorba, au cerut poliției să-l caute pe Sima.
- Calătoria în Italia a lui Sima s'a făcut cu pașaportul unui oarecare Clain și însoțit de Tiana Sillion, care poza de soție. Viza de intrare în Italia a fost aranjată pe pașaportul lui Clain de către zieristul Italian Mario Appellius care știa că în locul lui Clain va veni Horia Sima. Mario Appellius urma să aranjeze și audiențe la Ministerul de Externe Italian și la Duce.
- Omul de legătură a lui Sima pentru Italia a fost Mihail Enescu, care fusese în Germania și discutasese toată strategia cu Constantin Stoicănescu.
- Sosit în Italia, Horia Sima a fost găzduit la o româncă : dna Maria Bucur.
- Explicația dată de Enescu asupra motivelor fugii lui Sima din Italia a fost că viața îi era în pericol.
- Scurt după sosirea în Italia, Sima a dat un interview profesorului Enzo Loretti, care fusese în România, ca profesor a Regelui Mihai, pe timpul Statului Național Legionar.
- GESTAPO-ul (Geheime Staatspolizei) aflând de fugă și culegând informații, a descoperit că Enescu știe unde se afla Sima. Un ofițer al Gestapou-lui din Germania, Wolff, împreună cu șeful Gestapou-lui din Italia, s'au prezentat în ziua de 26 Decembrie, 1942 la Enescu cerând să-l predea pe Sima. Refuzând, Gestapoul a cerut asistența Poliției Italiene. Aceasta a descoperit legătura cu Mario Appellius și l'au folosit pe acesta ca să dea de Sima. În ziua de 27 Decembrie, Appellius a telefonat lui Enescu să-l aducă pe Sima la palatul Venezia pentru audiența plănuită. Când Sima a ajuns acolo, ne trepte aștepta un ofițer superior de Carabinieri, care l'a identificat și l'a arestat, predându-l aroi Gestapo-ului, care l'a reintors în Germania.